

Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 144

Doknr.
675242

Dato
15-03-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 4. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (L 155) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 9:

”Vil ministeren redegøre for, om et barn, der er anbragt i en plejefamilie, risikerer at blive tvangsbortadopteret, såfremt plejefamilien ikke vil adoptere barnet?”

Svar:

Jeg kan indledningsvist oplyse, at det er en grundlæggende betingelse for at gennemføre en adoption, at adoptionen vurderes at være bedst for barnet. Dette følger af adoptionslovens § 2.

Det er centralt, at barnets forhold belyses grundigt i sager om adoption. Belysningen er nødvendig i forhold til at vurdere, om barnet er egnet til adoption og også for i givet fald at kunne placere barnet hos den bedst egnede adoptivfamilie. Afhængig af barnets alder vil det være relevant at belyse barnets perspektiv ved en høring af barnet.

Hvorvidt det er bedst for et barn at blive adopteret af en godkendt adoptivfamilie fremfor at blive i en plejefamilie, der ikke ønsker at adoptere barnet, vil bero på en konkret og individuel vurdering af barnets samlede forhold. I et langsigtet perspektiv kan adoption godt være den foranstaltning, der giver det pågældende barn størst stabilitet og kontinuitet.

Når et barn adopteres, får det en familie, der kan udgøre en tryk og stabil base for barnet i opvæksten. Alternativet kan være en barndom, hvor barnet er anbragt uden for hjemmet med risiko for skift af anbringelsessted og løbende genbehandling af deres sag.

Afslutningsvist bemærker jeg, at der ikke med det fremsatte lovforslag er foreslåede ændringer af kriterierne for, hvornår et barn kan adopteres uden samtykke.

Med venlig hilsen
Mai Mercado